פרט לחייבי לאוין. אם כשא אביו ממזרת והוליד בת ולו אחותו היא ואימא דלא תפסי בהו *קדושי: יש אהובה לפני המקום. לורך היה לו להזכיר שאם זה היה אוהב את זו ושונא את זו אין הכבורה מתפנה בכך, פשיטא, שאם זה שונאה אין המקום שונאה: שנואה בנישואיה בעבירה: כי תפיינא. דאין בהו תורה אור טויה: ואימא. דהאי בת אביה דאיכא פרט לאחותו מחייבי כריתות דאין אישות בה לאביך דהא לא תפסי בהו קדושין דילפינן מאחות אשה שהיא בברית וכתיב בה "לא תקח" אין לך בה לקוחין בפ' האומר לחברו בקדושין (דף סח:): שאחות אין לה חיים. אין לה יחס דכתיב עם החמור (בראשית כב) ועובדת כוכבים מחייבת עליה אין בה יחס דכתיב בלאחן בן בלאחן (מ"ב כ) *הדרימון בן עבדימון (מ"ח טו): שאחות שייכא במצות. כל מצוה שהאשה חייבת בה עבד חייב בה דגמר "לה-לה" מאשה (חגיגה דף ד.): כי יסיר את בנך. מדלא כתיב כי תסיר "ש"מ הכי קאמר בתך לא תתן לבנו כי יסיר בעל בתך את בנך שתלד לו בתך מאחרי אבל אבוה לא תקח לבנך לא קמהדר ולא קרינן ביה כי תסיר בת העובד כוכבים את בנך שתלד מאחרי אלמא בנך מן העובד כוכבים שילדה לו בתך קרוי בתך ואין בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך: ש"מ. מדכתיב "כי יסיר את בנך" ומוקמינן ליה בבן שתלד בתך לעובד כוכבים אלמא בן בתך הבא מן העובד כוכבים קרוי נמי בנך: לימא קסבר רבינא וכו' הולד כשר. ולקמן פליגי בה בהחולין (דף מה.) (פ) (ול"ג דהולד ממזר גרסי' דלא הוי כגר שנתגייר אלא לד ישראלית יש בו ושייך ביה ממזרות): בשבעה אומות כתיב. ושאר עובדות כוכבים מנלן דולדם כמוה: לרבי שמעון דדרש טעמא דקרא. בפרק המקבל (בבא מציעא (דף קטו.) אלמנה עניה אין ממשכנין אותה אבל עשירה ממשכנין (ג) שאין אתה חייב להחזיר לה ואין אתה מפילה אם רע בשכנותיה אלמא דרש טעמא דלא תחבול בגד אלמנה משום אם רע ומולית עשירה מן הכלל והכא נמי לדידיה ניחא דאי נמי לא מפרש קרא טעמא, הוה דרש טעמא דחיתון, משום כי יסיר את בנך ולא לישמעיך קרא לפרושי טעמא ואייתר קרא "כי יסיר" לרבות שאר מסורין: אלא לרבנן. לישמעיך קרא לפרושי טעמא בז' אומות — גופייהו ולמעוטי שאר אומות דאינן אדוקין בעבודת כוכבים כמותן דכתיבא לן (חולין דף יג:) עובדי כוכבי' שבחו"ל אלו עובדת כוכבי' הן אלא מנהג אבותיהן בידיהן ולא אייתר ליה רבויא, ושאר אומות מנלן, ודכוותיה אמרינן בסנהדרין (דף כא.) גבי לא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו דלר"ש הוי לא יסור לרבויא דבלאו פירושא דקרא הוה דרשינן ביה טעמא ולרבנן דלא דרשי טעמא דקרא בעלמא הכא קרא פירש טעמא:

מתני'

ואימא פרט לחייבי לאוין? *אמר *רב פפא *חייבי לאוין תפשי בהו קדושין דכתיב כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה" וכי יש אהובה לפני המקום ויש שנואה לפני המקום אלא אהובה באהובה בנישואיה "שנואה" שנואה בנישואיה ואמר רחמנא "כי תהיין" ואימא פרט לחייבי כריתות אמר רבא אמר קרא °ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ "בין שאומרים לו לאביך קיים, בין שאומרים לו לאביך הוצא, ואמר רחמנא "אחותך היא" אימא בין שאומר לו אביך קיים בין שאומר לו אביך הוצא ואמר רחמנא "אחותך היא" לרבות אחותו משפחה ועובדת כוכבים? אמר קרא "בת אשת אביך" מי שיש לו אישות לאביך בה פרט לאחותו משפחה ועובדת כוכבים, ומה ראית? מסתברא בהן קדושין לעלמא אדרבה לרבות שכן תפסי בהן קדושין לעלמא אדרבה שפחה ועובדת כוכבים הוה ליה לרבות דאי מגיירה לדידיה נמי תפסי בה קדושין, לכי מגיירה, גופא אחרינא היא ורבנן למעוטי שפחה ועובדת כוכבים מנא להו? נפקא להו °מהאשה וילדיה תהיה לאדוניה" ורבי יוסי בר יהודה: חד בשפחה וחד בעובדת כוכבים וצריכי: דאי אשמעינן שפחה משום דאין לה חיים אבל עובדת כוכבים דאית לה חיים אימא לא ואי אשמעינן עובדת כוכבים משום דלא שייכא במצות אבל שפחה דשייכא במצות אימא לא, צריכא. ורבנן אשכח שפחה עובדת כוכבים מנא להו? וכ"ת נילף משפחה הנהו מצרך צריכי, *א"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי °אמר קרא °כי יסיר את בנך מאחרי בנך ואין בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא בנה, אמר רבינא ש"מ בן בתך הבא מן העובד כוכבים קרוי בנך *לימא קסבר רבינא *"עובד כוכבי" ועבד הבא על בת ישראל הולד כשר נהי דממזר לא הוי, כשר נמי לא הוי ישראל? פסול מיקרי, דאי בשבעה אומות כתיב "כי יסיר" לרבות כל המסירים הניחא לרבי שמעון דדריש טעמא דקרא אלא לרבנן מנא להו? מאן תנא דפליג עליה דרבי יוסי ברבי יהודה, רבי שמעון היא:

מתני'

וכי יש אהובה לפני המקום. דפשיטא דכשביל אהבת ושנאת הבעל לא יפקיע המקום זכות בנה ואם תאמר וגימא שנואה הייטו רשעה דהיא שנואה לפני המקום וי"ל דמשמע ליה אהובה ושנואה בנישואיה ואם כרשעה מדבר בלא נישואיה נמי יש לשנאותה): ורבי יוסי ברבי יהודה חד בשפחה וחד בעובדת כוכבים. ות"ת ולמה לי קרא דהאשה וילדיה דמבת אשת אביך נפקי תרוייהו דאין אישות לאביך בה וי"ל דהוה מוקמינן קרא בדמסתברא טפי ואידך הוה מרבינן ממולדת חוץ בין שאומרים לאביך הוצא דאי כי היכי דמרבינן מיניה חייבי כריתות: ואי אמטעינן עובדת כוכבים משום דלא שייכא במצות. לא הוה צריך להך צריכותא דעובדת כוכבים לא מפרש בהדיא בקרא ובטעמא קמא סגי דאי לאו אלא חד קרא הוה מוקמינן בשפחה משום דאין לה *חיים ות"ת ולמה לי קרא דהאשה וילדיה דמבת אשת אביך ממעטי תרוייהו דהי מינייהו מפקא וי"ל דה"א טעמא דלא שייך במצות עדיפוהוה מוקמינן לה בעובדת כוכבים א) ואע"ג דטעמא דעובדת כוכבי' לא הוה אתא משפחה כיון דאיכא בשפחה טעם כל דהו דלא הוי בעובדת כוכבים:

(ג) קסבר רבינא עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד כשר. כן גיר' הקונטרס וכן כתוב ברוב ספרים כאן אבל בקדושין בסוף פרק האומר (דף סח: ופס) ברוב ספרים כתוב הולד ממזר וכן גורס התם וכן גרלה עיקר לר"י דכיון דבתר ישראלית שדינן ליה הוה טפי ממזר ממאי דהוה שדינן בתר עובד כוכבים דאין ממזרות לעובד כוכבים וכן משמע לעיל דקא"ר יוחנן בספ"ק (דף י. ופס) וכולן לפסול והדר קאמר כי אמריתה קמיה דשמואל אמר אין בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא בנה ואין מוסשין לקדושין דעובד כוכבים הוא ולא ממזר והא דאמרינן בפרק י"ם בכור (בכורות דף מז. ופס) גבי לויה שנתעברה מן העובד כוכבים בנה פטור מה' סלעים לא תימא למ"ד אין מזהמין את הולד אלא אפילו למ"ד מזהמין לוי פסול איקרי אומר ר"י דמ"ד לא מזהמין היינו מ"ד הולד ממזר דלאו בתר עובד כוכבים שדינן ליה ולשון מזהמין על שם עובדי כוכבים שהן מזהמין ובקונטרס לא פירש שם כן: ההוא בשבעה אומות כתיב. ואע"ג דלא תתחתן בם דכתיב נמי התם מוקמינן בפרק קמא דמסכת ע"ז (דף כ.) בכל אומות עובדי עבודת כוכבים הכא לא מוקמינן ליה בז' אומות אלא משום דכי יסיר משמע שבעה אומות דמסירין טפי ולי לאו כי יסיר הוה מוקמינן ליה נמי בכל אומות עובדי עבודת כוכבים ולר"ש דדרים טעמא דקרא לי לאו כי יסיר הוה דרשי' דטעמא דקרא משום הסרה והוה (ד) מוקי ליה דוקא בז' אומות דמסירין טפי וא"ת